

Wstępne badania nad możliwością chowu siei miedwiańskiej (*Coregonus lavaretus marenae*) w wodach pochłodniczych na przykładzie kanału zrzutowego elektrowni „Dolna Odra”

*Jacek Sadowski¹, Marek Bartłomiejczyk¹, Jarosław Szysz², Magdalena Wielopolska¹,
Łukasz Czerwonka¹*

¹Zakład Akwakultury, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

²Gospodarstwo Rybackie Miedwie, Stargard Szczeciński

Badania żywieniowe przeprowadzono w okresie 10.01.-07.04.2011 r., w Rybackiej Stacji Doświadczalnej Zakładu Akwakultury Akademii Rolniczej w Szczecinie, usytuowanej przy elektrowni „Dolna Odra” w Nowym Czarnowie. Materiał badawczy stanowiły sieje miedwiańskie z sezonu tarłowego w latach 2009-2010 o średniej masie ciała 58 g. Podczas trwania eksperymentu ryby podchowowano w basenach rotacyjnych o objętości 2,5 m³ w obsadzie 45 szt. basen⁻¹. Pasze zadawano ręcznie, a od 08.02.2011 r. przy użyciu karmników zegarowych ok. 12 h doba⁻¹. Ryby żywiono paszą Futura (Aller Aqua, wielkość granul 1,5 mm) i Nutra T MP (Skretting, wielkość granul 1,9 mm). Dzienna dawka paszy wynosiła od 0,8 do 1,0% i obliczana była w stosunku do metabolicznej masy ryby ($W^{0,8}$).

Korzystniejsze wartości bezwzględnych wskaźników podchowu uzyskano w grupie ryb żywionych paszą Nutra T MP. Zadowalające tempo wzrostu podchowowanych ryb, jak i stosunkowo niskie wartości współczynników pokarmowych testowanych pasz pozwalają sądzić, że sieja miedwiańska może być wykorzystywana w produkcji akwakultury. Warunkiem efektywnego podchowu jest jednak właściwy dobór pasz i opracowanie szczegółowej biotechniki żywienia.